

**การวิเคราะห์การใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความวิจัย
ในวารสารด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ที่มีค่า Quartile 1
จากการตรวจสอบข้อมูลของวารสารในฐานข้อมูล Scopus ประจำปี 2566
An Analysis of Language Uses
in Research Article Abstracts in Q1 Journals
in the Field of Computational Linguistics
from Evaluation of Scopus Preview in 2023**

ศิริวิมล นกทรัพย์¹ และพรเพ็ญ ไพศาลศุภนิมิต^{1*}

Siriwimon Noksub¹ and Pornpen Paisarnsupnimit^{1*}

¹อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Lecturer of English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: pompen@aru.ac.th

Received: August 21, 2024; Revised: December 29, 2025; Accepted: December 30, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์บทคัดย่อของบทความวิจัยเพื่อศึกษาการใช้ภาษาในแง่ของกาล วาก และชนิดของประโยค โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างของบทคัดย่อจำนวน 19 ฉบับ โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงจากวารสารด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ที่มีค่า Quartile 1 จากการตรวจสอบข้อมูลของวารสารในฐานข้อมูล Scopus ประจำปี 2566 และผลการวิเคราะห์พบการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดามากที่สุดถึงร้อยละ 90.38 การใช้อดีตกาลธรรมดาร้อยละ 4.81 การใช้ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ร้อยละ 3.85 การใช้ปัจจุบันกาลกำลังกระทำร้อยละ 0.64 และการใช้นาคกาลสมบูรณ์ร้อยละ 0.32 ส่วนการใช้วากพบการใช้กรรตุวากมากที่สุดร้อยละ 85.20 และการใช้กรรมวากรองลงมาร้อยละ 14.80 และพบการใช้ชนิดของภาษาที่มากที่สุดร้อยละ 57.78 คือประโยคความซ้อน รองลงมาพบการใช้ประโยคความเดียวร้อยละ 21.48 การใช้ประโยคความผสมร้อยละ 11.11 และการใช้ประโยคความรวมร้อยละ 9.63

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษ บทคัดย่อ วารสาร

Abstract

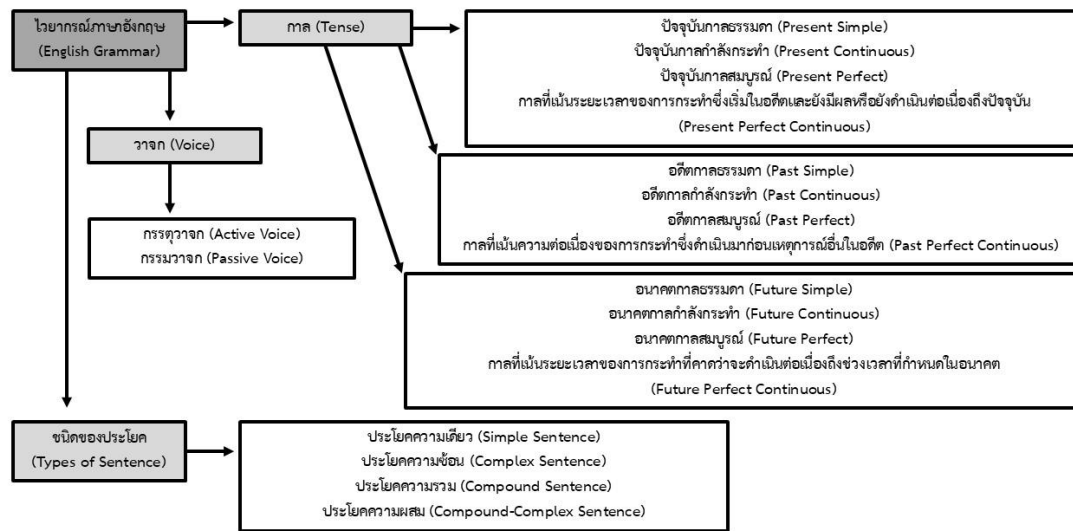
This research was qualitative research by analyzing language uses in terms of tenses, voices, and types of sentences used in research abstracts. The purposive sampling was used to choose 19 abstracts of research articles published in Q1 Journals in the Field of Computational Linguistics that was evaluated from Scopus Preview in 2023. The analysis found the occurrences of Present Simple at 90.38%, Past Simple at 4.81%, Present Perfect at 3.85%, Present Continuous at 0.64% and Future Perfect at 0.32%. The occurrences of voices were 85.20% of Active Voice and 14.80% of Passive Voice. The occurrences of types of sentences were 57.78% of Complex Sentence, 21.48% of Simple Sentence, 11.11% of Compound-Complex Sentence and 9.63% of Compound Sentence.

Keywords: English Language, Abstract, Journal

บทนำ

การใช้ภาษาอังกฤษช่วยสร้างโอกาสหลายด้าน เช่น การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การพาณิชย์ ด้านการท่องเที่ยว และด้านวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ภาษาอังกฤษยังเป็นหนึ่งในภาษาที่มีสถานะเป็น *official* หรือ *de facto official language* ในหลายประเทศทั่วโลก (List of official languages, 2025) ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ใดก็ตาม สิ่งสำคัญคือการบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร และหากกล่าวถึงแวดวงวิชาการหรือการทำวิจัย การใช้ภาษาอังกฤษช่วยให้ผลงานเป็นที่ประจักษ์มากยิ่งขึ้น ถึงแม้จะมีโอกาสให้เลือกใช้ภาษาในการตีพิมพ์ เช่น ในประเทศไทยที่มีวารสารจำนวนมากเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยตีพิมพ์เป็นภาษาไทย แต่บทความภาษาอังกฤษยังคงมีความจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้ ยังมีวารสารนานาชาติจำนวนมากที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยทั่วโลกส่งบทความเพื่อรับการตีพิมพ์ ดังนั้นการเขียนผลงานด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นความสามารถที่สำคัญสำหรับผู้เขียนทั้งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก ภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ (ETS Global, 2024)

เมื่อกล่าวถึงบทความ ซึ่งถือเป็นส่วนประกอบหลักของบทความหลายประเภท และหนึ่งในนั้นคือบทความวิจัยตามจุดประสงค์ของการวิเคราะห์ในครั้งนี้ การวิเคราะห์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในแง่ของกาล วาจก และชนิดของประโยค ที่ตามงานวิจัยก่อนหน้านี้พบว่าการใช้อดีตกาล กรรตุวาจก และประโยคความเดียว มากที่สุดจากฐานข้อมูลและศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน เหตุผลของการวิเคราะห์การใช้ภาษานี้ นอกจากเพื่อสนับสนุนการใช้ภาษาในบทความของบทความวิจัยก่อนหน้านี้ ที่แม้อยู่ในศาสตร์และที่มาต่างกัน ก็ยังเพื่อเป็นแนวทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนบทความของบทความวิจัยอีกเช่นกัน เพื่อให้มาตรฐานการใช้ภาษาอังกฤษในบทความชัดเจนมากขึ้น ตลอดจนเพื่อเห็นวิวัฒนาการการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบทความของบทความวิจัยว่าเหมือนหรือต่างกันมากน้อยเพียงใด (Berger, 2023; Müller, 2023) โดยประเด็นการใช้ภาษาในแง่ของกาลมีจุดประสงค์เพื่อแสดงช่วงเวลาของการเกิดเหตุการณ์ และช่วงเวลาของการสิ้นสุดเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการจัดลำดับการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้กาลหรือเวลาเป็นเกณฑ์ ส่วนการใช้ภาษาในแง่ของวาจกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลักคือการให้ความสำคัญกับผู้กระทำหรือเรียกว่ากรรตุวาจก และการให้ความสำคัญกับผู้ถูกกระทำหรือเรียกว่ากรรมวาจก และการใช้ชนิดของประโยคก็เป็นอีกหนึ่งโครงสร้างทางภาษาที่เรียบเรียงให้ใจความสมบูรณ์มากขึ้น และใจความดังกล่าวล้วนอยู่ในรูปแบบที่ต่างกันไปตามความหมายที่ต้องการจะสื่อ ณ ขณะนั้น เช่น การใช้ประโยคความเดียวเพื่อสื่อสารให้กระชับ หรือโครงสร้างดังกล่าวไม่ต้องการการขยายความให้ซับซ้อนหรือละเอียดมากนักเหมือนกับประโยคความซ้อน หรือโครงสร้างประโยคความรวมที่แต่ละประโยคมีความสมบูรณ์ในตัวเอง เพียงแต่เกิดการรวมโครงสร้างกันเพื่อสนับสนุนให้มีความหมายที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เป็นต้น โดยแต่ละแง่ของการใช้กาล วาจก และชนิดของประโยคตามแนวคิดของ Crystal (1966), Leech (1971), Swales (1986) สามารถแจกแจงได้เป็นภาพรวมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษดังแผนผังที่ 1 ด้านล่าง

แผนผังที่ 1 ภาพรวมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในแง่ของกาล วาก และชนิดของคำ

นอกจากนี้ การศึกษาการใช้ภาษาในบทความของบทความวิจัยในปัจจุบันยังได้รับอิทธิพลจากแนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ (Computational Linguistics) ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ผสมผสานความรู้ด้านภาษาศาสตร์เข้ากับเทคโนโลยีการประมวลผลภาษา โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์รูปแบบทางภาษาโดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่และกระบวนการเชิงระบบ แนวคิดดังกล่าวช่วยให้การวิเคราะห์การใช้ภาษาในเชิงกาล วาก และโครงสร้างประโยคสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบ มีความแม่นยำ และสามารถเปรียบเทียบแนวโน้มการใช้ภาษาในบริบทและช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยในสายภาษาศาสตร์เชิงคำนวณและภาษาศาสตร์เชิงคลังข้อมูล (Corpus Linguistics) จึงมักนำการวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์มาผสมผสานกับข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่ออธิบายลักษณะการใช้ภาษาในงานเขียนเชิงวิชาการ โดยเฉพาะบทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนที่สะท้อนรูปแบบภาษาและธรรมเนียมการเขียนของแต่ละศาสตร์ได้อย่างชัดเจน (Biber et al., 1999; McEnery & Hardie, 2012; Jurafsky & Martin, 2025)

จากที่กล่าวมาข้างต้น การเตรียมความพร้อมหรือให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนบทความของบทความวิจัยให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและความรู้ให้เป็นที่ประจักษ์นั้น อีกจุดประสงค์หนึ่งคือเพื่อให้งานเขียนมีประสิทธิภาพและผ่านเกณฑ์การตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติที่มีคุณภาพสูง ซึ่งการจำแนกคุณภาพของวารสารนั้นมีปัจจัยหลายอย่าง โดยจุดเด่นของวารสารในการวิเคราะห์ครั้งนี้คือหนึ่งในตัวชี้วัดคุณภาพ และความเป็นที่นิยมหรือชื่อเสียงของวารสาร อย่างค่า Quartile หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Q ซึ่งมี 4 ระดับ โดย Q1 เป็นลำดับสูงสุดหรือระดับของวารสารที่ดีที่สุดในศาสตร์นั้น ๆ รองลงมาเป็นอันดับ 2 อันดับ 3 และอันดับ 4 ตามลำดับ (AMS CMU, 2024) จึงเป็นเหตุผลในการเลือกวารสารติดอันดับ Q1 เพื่อดูการใช้ภาษาที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่แน่ชัดว่ามีคุณภาพสูงตามค่าชี้วัดที่ปรากฏ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลลัพธ์จากการวิเคราะห์จะเป็นแนวทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนบทความของบทความวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์การใช้ภาษาในแง่ของกาลในบทความของบทความวิจัยในวารสารด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566

2. วิเคราะห์การใช้ภาษาในแง่ของวาทะที่ปรากฏในบทความของบทความวิจัยในวารสารด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566

3. วิเคราะห์การใช้ภาษาในแง่ชนิดของประโยคที่ปรากฏในบทความของบทความวิจัยในวารสารด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 ประจำปี 2566

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์เอกสารในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ และทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยผู้วิจัยเข้าระบบตรวจสอบข้อมูลของวารสารในฐานข้อมูล Scopus ด้วยการค้นหาวารสารที่มีค่า Q1 (Quartile 1) ในหมวดวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เลือกเป็นวารสารที่ให้เข้าถึงแบบเปิด โดยไม่จำกัดจำนวนของผลลัพธ์ที่ปรากฏ ตามภาพที่ 1 โดยปรากฏหัวข้อภาษาศาสตร์เชิงคำนวณซึ่งเป็นศาสตร์ย่อยที่ถือเป็นผลลัพธ์ของหัวข้อใหญ่อย่างหมวดวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งปรากฏเป็นอันดับ 1 ของผลลัพธ์ทั้งหมดและมีการอ้างอิงสูงที่สุดถึงร้อยละ 15.8 ตามภาพที่ 2 โดยหัวข้อภาษาศาสตร์เชิงคำนวณถือเป็นหนึ่งในหลากหลายหัวข้อในแหล่งตีพิมพ์ชื่อว่า MIT Press ตามภาพที่ 3 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

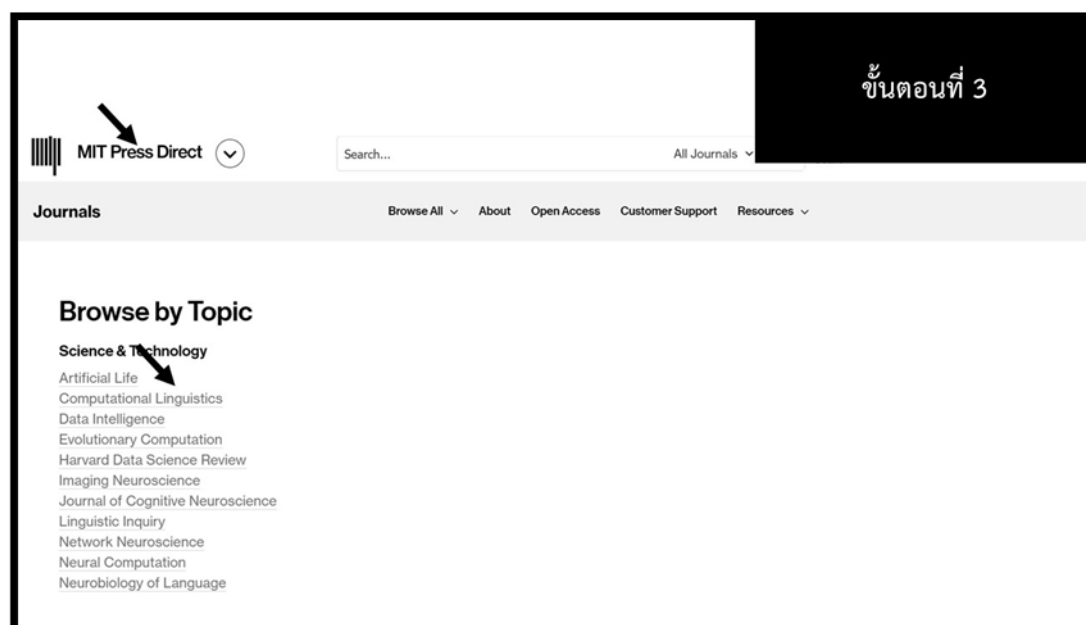
The screenshot shows the Scopus search results page. On the left, there are several filter sections: 'Display only Open Access journals' (checked), 'Counts for 4-year timeframe' (No minimum selected), 'CiteScore highest quartile' (1st quartile selected), and 'Source type' (Journals selected). The main search area shows 'Subject area: Arts And Humanities' and 'CiteScore 2023 has been released'. The results table shows 281 results, with the top result being 'Computational Linguistics' with a CiteScore of 15.8, 99% highest percentile, 1,645 citations, 104 documents, and 85% cited. Other results include 'Nature Reviews Drug Discovery', 'Nature Reviews Materials', and 'Nature Reviews Cancer'.

Source title	CiteScore	Highest percentile	Citations 2020-23	Documents 2020-23	% Cited
1 Computational Linguistics Open Access	15.8	99% 4/1088 Language and Linguistics	1,645	104	85
5 Nature Reviews Drug Discovery	137.4	99% 1/313 Pharmacology	25,276	184	89
6 Nature Reviews Materials	119.4	99% 1/317 Materials Chemistry	30,099	252	79
7 Nature Reviews Cancer	111.9	99% 1/230 Cancer Research	23,727	212	88

ภาพที่ 1 การเลือกคุณสมบัติของวารสาร

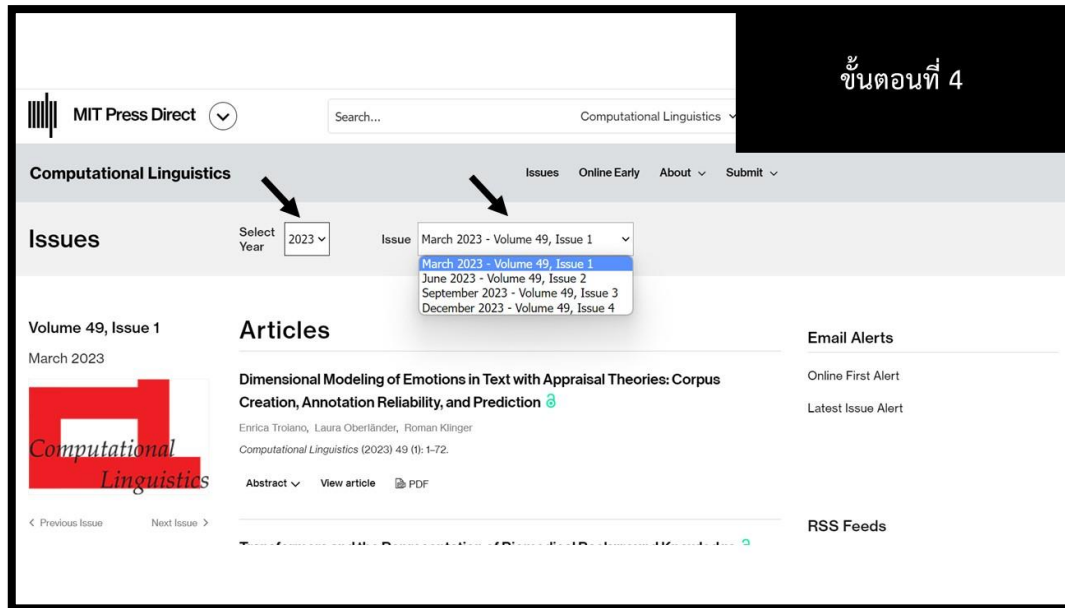

ภาพที่ 2 ผลลัพธ์จากการเลือกคุณสมบัติของวารสาร

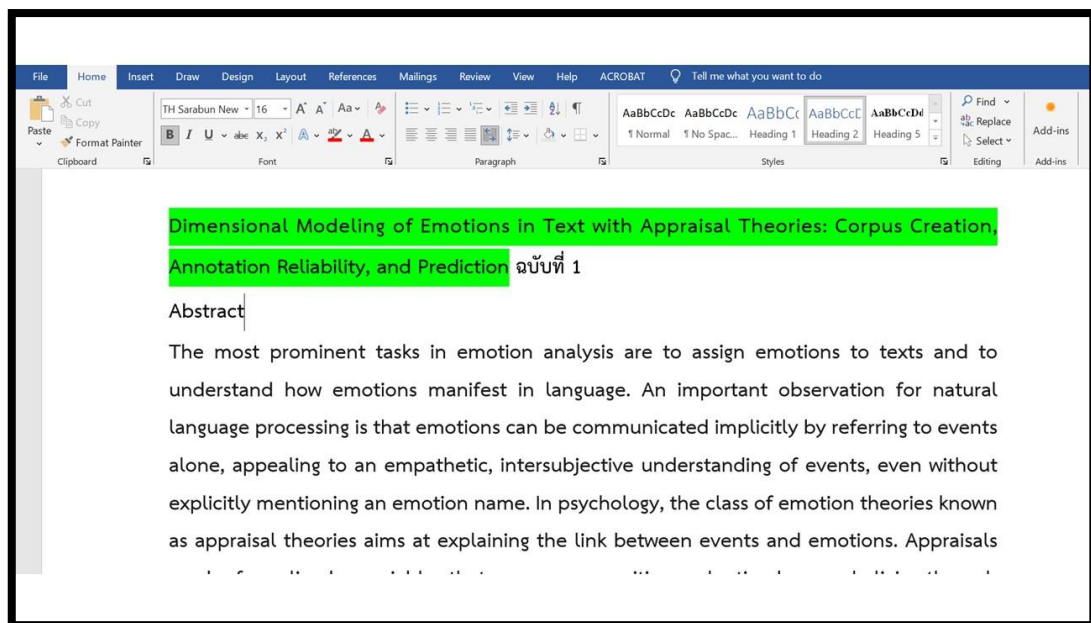
ภาพที่ 3 วารสาร MIT Press Direct ที่ได้เพื่อหากลุ่มตัวอย่าง

จากนั้นผู้วิจัยเข้าถึงระบบ MIT Press เพื่อเลือกหัวข้อภาษาศาสตร์เชิงคำนวณแล้วเลือกการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและการวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ประจำปี 2566 ตั้งแต่ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 โดยได้กลุ่มตัวอย่างของบทความทั้งหมด 19 ฉบับ ซึ่งเป็นจำนวนการตีพิมพ์จริงในแต่ละปีของ MIT Press หมวดภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ตามภาพที่ 4

ภาพที่ 4 การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากวารสาร MIT Press Direct

หลังจากเสร็จขั้นตอนการรวบรวมกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยคัดลอกบทคัดย่อของบทความวิจัยแต่ละฉบับใส่ลงโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ดเพื่อพิมพ์ออกมาวิเคราะห์ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การคัดลอกและเรียบเรียงเนื้อหาบทคัดย่อเพื่อทำการวิเคราะห์

โดยผู้วิจัยประยุกต์รหัสการวิเคราะห์จาก Oshima & Hogue (2007), Müller (2023), Britannica (2024) จากนั้นดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้วิจัย เพื่อให้การวิเคราะห์ถูกต้องและแม่นยำมากที่สุด ดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 รหัสการวิเคราะห์การใช้กาล

รหัสการวิเคราะห์การใช้กาล		
กาล	รหัส	บทความที่.....
Present Simple ปัจจุบันกาลธรรมดา	PRS	
Present Continuous ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ	PRC	
Present Perfect ปัจจุบันกาลสมบูรณ์	PRP	
Present Perfect Continuous กาลที่เน้นระยะเวลาของการกระทำซึ่งเริ่มในอดีต และยังมีผลหรือยังดำเนินต่อเนื่องถึงปัจจุบัน	PRPC	
Past Simple อดีตกาลธรรมดา	PS	
Past Continuous อดีตกาลกำลังกระทำ	PC	
Past Perfect อดีตกาลสมบูรณ์	PP	
Past Perfect Continuous กาลที่เน้นความต่อเนื่องของการกระทำซึ่งดำเนิน มาก่อนเหตุการณ์อื่นในอดีต	PPC	
Future Simple อนาคตกาลธรรมดา	FS	
Future Continuous อนาคตกาลกำลังกระทำ	FC	
Future Perfect อนาคตกาลสมบูรณ์	FP	
Future Perfect Continuous กาลที่เน้นระยะเวลาของการกระทำที่คาดว่าจะ ดำเนินต่อเนื่องถึงช่วงเวลาที่กำหนดในอนาคต	FPC	

ตารางที่ 2 รหัสการวิเคราะห์การใช้วาก

รหัสการวิเคราะห์การใช้วาก		
วาก	รหัส	บทความที่.....
Active Voice กรรตุวาก	AV	
Passive Voice กรรมวาก	PV	

ตารางที่ 3 รหัสการวิเคราะห์การใช้ชนิดของประโยค

รหัสการวิเคราะห์การใช้ชนิดของประโยค		
ชนิดของประโยค	รหัส	บทความที่.....
Simple Sentence ประโยคความเดียว	SS	
Compound Sentence ประโยคความรวม	CS	
Complex Sentence ประโยคความซ้อน	CPS	
Compound-Complex Sentence ประโยคความผสม	CCS	

หลังจากเสร็จสิ้นการวิเคราะห์การใช้ภาษาในแง่กาล วาก และชนิดของประโยค ผู้วิจัยดำเนินการแจกแจงผลการวิเคราะห์ในรูปแบบความถี่ และค่าร้อยละ เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ในครั้งนี้ต่อไป

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์พบการใช้ปัจจุบันกาลมากที่สุดถึง 282 ครั้ง รองลงมาพบการใช้อดีตกาล 15 ครั้ง การใช้ปัจจุบันกาลสมบุรณ์ 12 ครั้ง การใช้ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ 2 ครั้ง และอนาคตกาลธรรมดาเพียง 1 ครั้ง ดังตารางที่ 4 พบการใช้กรรตุวากมากถึง 265 ครั้ง และการใช้กรรมวาก 46 ครั้ง ดังตารางที่ 5 และพบการใช้ประโยคความซ้อนมากที่สุด 78 ครั้ง พบการใช้ประโยคความเดียวรองลงมา 29 ครั้ง พบการใช้ประโยคความผสม 15 ครั้ง และพบการใช้ประโยคความรวมเพียง 13 ครั้ง ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 4 ผลการปรากฏของการใช้กาล

ผลการวิเคราะห์การใช้กาลตามลำดับจากมากไปน้อย		
กาล	ความถี่	ค่าร้อยละ
ปัจจุบันกาลธรรมดา	282	90.38
อดีตกาลธรรมดา	15	4.81
ปัจจุบันกาลสมบุรณ์	12	3.85
ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ	2	0.64
อนาคตกาลสมบุรณ์	1	0.32
ผลรวม	312	100

ตารางที่ 5 ผลการปรากฏของการใช้วาก

ผลการวิเคราะห์การใช้วากตามลำดับจากมากไปน้อย		
วาก	ความถี่	ค่าร้อยละ
กรรตุวาก	265	85.20
กรรมวาก	46	14.80
ผลรวม	311	100

ตารางที่ 6 ผลการปรากฏของการใช้ชนิดของประโยค

ผลการวิเคราะห์การใช้ชนิดของประโยคตามลำดับจากมากไปน้อย		
ชนิดของประโยค	ความถี่	ค่าร้อยละ
ประโยคความซ้อน	78	57.78
ประโยคความเดียว	29	21.48
ประโยคความผสม	15	11.11
ประโยคความรวม	13	9.63
ผลรวม	135	100

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์พบการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดาในบทคัดย่อมากที่สุดถึง 282 ครั้ง ซึ่งเป็นการปรากฏมากเกือบสามเท่าเมื่อเปรียบเทียบกับอันดับรองลงมาอย่างอดีตกาลธรรมดาที่พบการปรากฏเพียง 15 ครั้ง ซึ่งมีความขัดแย้งกับการวิเคราะห์อดีตภาคในบทคัดย่อของวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ โดยสพลเชษฐ์ ประชุมชัย (2563) ที่พบการปรากฏของอดีตกาลธรรมดามากกว่าปัจจุบันกาลธรรมดา แต่ความถี่ของการปรากฏไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนงานวิจัยที่พบการปรากฏของปัจจุบันกาลธรรมดาสอดคล้องกับการวิเคราะห์ครั้งนี้ เช่น ปริจเฉทวิเคราะห์ของบทคัดย่อของบทความวิจัยด้านการเรียนการสอนและการรับภาษา โดยปวีรพร อิมสอาด (2564) ที่พบการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดามากกว่าอดีตกาลธรรมดา และศิริวิมล นกทรัพย์ (2566) ที่วิเคราะห์การใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความปริทัศน์สาขาโมเลกุลและชีววิทยาของเซลล์ในวารสารฐานข้อมูล Scopus ที่พบการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดามากที่สุดเช่นกัน ถึงแม้จะเป็นการวิเคราะห์บทคัดย่อของบทความปริทัศน์ก็ตาม แต่ล้วนแสดงให้เห็นว่ามีจุดประสงค์เพื่อถ่ายทอดข้อเท็จจริง และความรู้ที่เป็นปัจจุบันเช่นกัน ตลอดจนการปรากฏของปัจจุบันกาลสมบูรณ์ ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ และอนาคตกาลธรรมดาที่พบในลำดับรองลงมา พบว่าปรากฏการใช้เพื่อสนับสนุนโครงสร้างปัจจุบันกาลธรรมดา

ส่วนประเด็นการวิเคราะห์หาจก พบว่ามีการใช้กรรมวาจกมากกว่ากรรมวาจก ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาการเรียงลำดับของอดีตภาคและการใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความปริทัศน์สาขาวิชาสัตวศาสตร์ โดย ชนิกรณ์ ภูมณี และทรงศรี สรณสถาพร (2560) และการวิเคราะห์การใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความปริทัศน์สาขาโมเลกุลและชีววิทยาของเซลล์ในวารสารฐานข้อมูล Scopus โดยศิริวิมล นกทรัพย์ (2566) ซึ่งแน่นอนว่าผู้เขียนมุ่งเน้นผู้กระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้บุรุษที่ 1 อย่าง “We” ที่พบเป็นจำนวนมากในฐานะผู้กระทำ และมีความสอดคล้องกับศาสตร์ด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณที่มักเกิดการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญหลายสาขา เช่น ด้านภาษาศาสตร์ และด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ เป็นต้น จึงเป็นอีกหนึ่งเหตุผลในการใช้ We ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของโครงสร้างกรรมวาจก

การปรากฏของการใช้ชนิดของประโยค พบว่ามีการใช้ประโยคความซ้อนจำนวนมากที่สุดเนื่องจากโครงสร้างประโยคที่พบต้องการส่วนขยายเพื่อให้ได้ใจความ และแสดงให้เห็นถึงความซับซ้อนของศาสตร์ด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ รองลงมาคือการปรากฏของประโยคความเดียวที่มีความถี่ต่างจากประโยคความซ้อนค่อนข้างมาก โดยโครงสร้างประโยคที่พบเพื่อแสดงจุดประสงค์ของการวิจัย ส่วนเนื้อหาที่ไม่มีความซับซ้อนมากนัก และการสรุปอย่างสั้นและกระชับในส่วนตอนท้ายของการเขียนบทคัดย่อ ส่วนประโยคความผสม และประโยคความรวม พบการปรากฏน้อยที่สุดด้วยความถี่ที่ใกล้เคียงกัน โดยผลลัพธ์นั้นมีความสอดคล้องกับ ศิริวิมล นกทรัพย์ (2566) ที่วิเคราะห์การใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความปริทัศน์สาขาโมเลกุลและชีววิทยาของเซลล์ในวารสารฐานข้อมูล Scopus ที่พบความถี่ของแต่ละชนิดของคำเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่มีผลลัพธ์ที่ต่างกับ ชนิกรณ์ ภูมณี และทรงศรี สรณสถาพร (2560) ที่ศึกษาการเรียงลำดับของอดีตภาคและการใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความปริทัศน์สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ที่ถึงแม้เป็นศาสตร์เดียวกันกับงานวิจัยของ ศิริวิมล นกทรัพย์ (2566) ที่สอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้ แต่งานวิจัยของชนิกรณ์ ภูมณี และทรงศรี สรณสถาพร (2560) พบการใช้ประโยค

ความถี่มากกว่าประโยคความซ้อน และแตกต่างไปจากสพลเซษฐ์ ประชุมชัย (2563) ที่วิเคราะห์อรรถภาคในบทคัดย่อของวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ แต่พบการปรากฏของประโยคความถี่มากที่สุด และประโยคความรวมรองลงมา

สรุป

จากผลการวิเคราะห์การใช้ภาษาในบทคัดย่อนี้สรุปได้ว่าการเขียนด้วยปัจจุบันกาลธรรมดา กรรตุจาก และประโยคความซ้อนมากที่สุด และมีความถี่ต่างจากอันดับรองลงมาอย่างมาก จึงทำให้การปรากฏของประเด็นภาษาดังกล่าวมีความโดดเด่นในบทคัดย่อของบทความวิจัยด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณอย่างปฏิเสธไม่ได้

องค์ความรู้ใหม่และผลที่เกิดต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น

การวิเคราะห์การใช้ภาษาครั้งนี้ได้ผลลัพธ์ที่ช่วยเป็นแนวทางในการเขียนบทคัดย่อของบทความวิจัยด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ตลอดจนเป็นแนวทางให้ศาสตร์อื่น ๆ สามารถนำไปใช้เปรียบเทียบการใช้กาล วาก และชนิดของคำในการถ่ายทอดเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสามารถใช้เป็นแนวทางในการเขียนหรือเปรียบเทียบการใช้ภาษากับบทคัดย่อของบทความชนิดอื่น ๆ เช่น บทคัดย่อของบทความปริทัศน์หรือบทคัดย่อของบทความวิชาการทั่วไป อีกทั้งการวิเคราะห์ครั้งนี้ยังช่วยก่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติการใช้ภาษาของผู้เขียนในสาขาภาษาศาสตร์เชิงคำนวณได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ งานวิจัยดังกล่าวยังสามารถขยายผลได้โดยการนำกรอบการวิเคราะห์เดียวกันไปใช้เปรียบเทียบบทคัดย่อของบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารที่มีระดับคอวล์แตกต่างกัน เช่น วารสารในกลุ่ม Q1 และ Q4 เพื่อให้เห็นความแตกต่างของระดับการใช้ภาษา รูปแบบการเลือกใช้กาล วาก และชนิดของคำอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียน นักวิจัย และผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการให้สอดคล้องกับมาตรฐานของวารสารในระดับสากล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์การใช้กาล วาก และชนิดของประโยคในบทคัดย่อของบทความวิจัยด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ งานวิจัยในอนาคตควรขยายขอบเขตการศึกษาโดยนำแนวคิด Move Analysis มาใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างเชิงวาทกรรมของบทคัดย่อ เพื่อศึกษาว่าการใช้กาลหรือวากแต่ละประเภทมักปรากฏอยู่ในส่วนใดของบทคัดย่อ เช่น ส่วนแสดงวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย หรือสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ในลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้รูปแบบทางไวยากรณ์กับหน้าที่เชิงวาทกรรมของบทคัดย่ออย่างชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถสะท้อนรูปแบบมาตรฐานการเขียนบทคัดย่อของบทความวิจัยในสาขาภาษาศาสตร์เชิงคำนวณได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ผลการศึกษาที่ได้ยังอาจนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนบทคัดย่อเชิงวิชาการให้สอดคล้องกับโครงสร้างและรูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมในแต่ละส่วนของบทคัดย่ออีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความวิจัยในวารสารด้านภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ ที่มีค่า Quartile 1 จากการตรวจสอบข้อมูลของวารสารในฐานข้อมูล Scopus ประจำปี 2566 สามารถสำเร็จลงได้เนื่องจากความอนุเคราะห์และการสนับสนุนอย่างดียิ่งจากผู้ร่วมวิจัย และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษในฐานะรุ่นพี่ที่เคยศึกษาในสถานศึกษาเดียวกันที่ได้ช่วยแนะนำทุกขั้นตอนของการวิจัย และช่วยตรวจสอบผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ให้มีความถูกต้องมากที่สุด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี สรณสถาพร อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยผู้ล่วงลับไปแล้ว ที่ยังคงมีอิทธิพลต่อจิตใจ และเป็นแรงบันดาลใจให้มีความมุ่งมั่นในการสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อเป็นประโยชน์แก่สังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชนิภรณ์ ภูมิณี และทรงศรี สรณสถาพร. (2560). การศึกษาการเรียงลำดับของอรรถภาคและการใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความปริทัศน์ในสาขาวิชาสัตว์ทดลอง. *ภาษาปริทัศน์*, 32, 1–28.
- ปวีรวิทย์ อิ่มสอาด. (2564). ปริจเฉทวิเคราะห์ของบทคัดย่อบทความวิจัยด้านการเรียนการสอนและการรับภาษา. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(2), 74–98.
- ศิริวิมล นกทรัพย์. (2566). การใช้ภาษาในบทคัดย่อของบทความปริทัศน์สาขาโมเลกุลและชีววิทยาของเซลล์ในวารสารฐานข้อมูล Scopus. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*, 13(1), 51–65.
- สพลเชษฐ์ ประชุมชัย. (2563). การวิเคราะห์อรรถภาคในบทคัดย่อของวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์. *วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์*, 22(1), 35–43.
- AMS CMU. (2024). *Journal quartile score (Q)*. <https://research.ams.cmu.ac.th/site/article?id=121>
- Berger, J. (2023). *The magic of knowing when to use concrete vs. abstract language*. *Behavioral Scientist*. <https://behavioralscientist.org/the-magic-of-knowing-when-to-use-concrete-vs-abstract-language/>
- Biber, D., Johansson, S., Leech, G., Conrad, S., & Finegan, E. (1999). *Longman grammar of spoken and written English*. Longman.
- Britannica. (2024). *Tense*. <https://www.britannica.com/topic/tense>
- Crystal, D. (1966). Specification and English tenses. *Journal of Linguistics*, 2(1), 1–34. <https://doi.org/10.1017/S0022226700000391>
- ETS Global. (2024). *The importance of learning English*. <https://www.etsglobal.org/pl/en/blog/news/importance-of-learning-english>
- Jurafsky, D., & Martin, J. H. (2025). *Speech and language processing: An introduction to natural language processing, computational linguistics, and speech recognition*. 3rd ed., draft. https://web.stanford.edu/~jurafsky/slp3/ed3book_aug25.pdf
- Leech, G. N. (1971). *Meaning and the English verb*. Longman.
- List of official languages. (2025). *Wikipedia*. Retrieved Month Day, Year, from https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_official_languages
- McEnery, T., & Hardie, A. (2012). *Corpus linguistics: Method, theory and practice*. Cambridge University Press.
- Müller, S. (2023). *Grammatical theory: From transformational grammar to constraint-based approaches*. Language Science Press.
- Oshima, A., & Hogue, A. (2007). *Introduction to academic writing*. 3rd ed. Pearson Education.
- Swales, J. (1986). Citation analysis and discourse analysis. *Applied Linguistics*, 7(1), 39–56. <https://doi.org/10.1093/applin/7.1.39>